
Δεν αποδέχεται η οικογένεια Μπακογιάννη την μετονομασία του σταθμού «Ευαγγελισμός» σε «Παύλος Μπακογιάννης». Η αντίδραση του Ν. Ταχιάου

2019/09/22 15:39 στην κατηγορία MMM

Δεν αποδέχεται η οικογένεια Μπακογιάννη την μετονομασία του σταθμού «Ευαγγελισμός» του μετρό της Αθήνας σε «Παύλος Μπακογιάννης».

Εάν και ευχαριστεί θερμά την Αττικό Μετρό για την τιμητική πρόταση της μετονομασίας, ωστόσο δηλώνει ότι δεν επιθυμεί να γίνει κάτι τέτοιο.

Την μετονομασία του σταθμού [είχε ανακοινώσει](#), την Παρασκευή 20 Σεπτεμβρίου, η Αττικό Μετρό.

Η ανακοίνωση της οικογένειας του Παύλου Μπακογιάννη

Ευχαριστούμε θερμά την ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ ΑΕ για την τιμητική πρόταση μετονομασίας του σταθμού «Ευαγγελισμός» σε «Παύλος Μπακογιάννης», την οποία όμως δεν μπορούμε να αποδεχθούμε.

Η απόφαση έχει προκαλέσει συζητήσεις. Για ευνόητους λόγους δεν θέλουμε το όνομα του Παύλου Μπακογιάννη να μπει σε οποιαδήποτε αντιπαράθεση.

Άλλωστε, κάτι τέτοιο θα προσέβαλε την μνήμη ενός ανθρώπου που αγωνίστηκε για την συμφιλίωση και την ενότητα.

Η σύζυγος, τα αδέρφια του, τα παιδιά και τα εγγόνια του τον θέλαμε στο σπίτι κι όχι σε μια ταμπέλα.

Το ότι η μνήμη του είναι ζωντανή και οι ιδέες του εξακολουθούν να εμπνέουν 30 χρόνια μετά, μας αρκεί. Και πάλι ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Η απάντηση του προέδρου της Αττικό Μετρό, Νίκου Ταχιάου

Σε ανάρτηση, στον προσωπικό του λογαριασμό στο facebook, ο πρόεδρος της Αττικό Μετρό Νίκος Ταχιάος αφήνει να εννοηθεί ότι για την ονοματοδοσία του σταθμού «Ευαγγελισμός» σε «Παύλος Μπακογιάννης» ήταν ενήμερη η οικογένειά του.

Η ανάρτηση έχει ως εξής:

Έχω αποφύγει να σχολιάσω το θέμα της μετονομασίας των σταθμών του μετρό της Αθήνας, πριν να έχω εικόνα της κατάληξής του. Τώρα, μετά την ανακοίνωση της οικογένειας Μπακογιάννη, οφείλω να το κάνω:

-Δεν μου ήρθε ξαφνικά θεία επιφοίτηση και με το «καλημέρα» ένας Θεσσαλονικιός πρόεδρος της Αττικό Μετρό αποφάσισε να βαφτίσει ξανά τους σταθμούς της Αθήνας. Το θέμα έφτασε σ' εμένα απολύτως ώριμο και σε πλήρη γνώση όσων η ανάμειξη είναι προφανής και άγγιζαν οι συνέπειες της απόφασης.

Άλλωστε, για κανέναν στη σημερινή διοίκηση της Αττικό Μετρό, ο Παύλος Μπακογιάννης δεν θα μπορούσε να είναι ένα όνομα σε μία ταμπέλα, όπως το ίδιο ισχύει αυτονόητα και για την οικογένειά του με την οποία υπήρξε διαρκής συνεννόηση στις λίγες αυτές ημέρες που έπρεπε να προλάβουμε την 30η επέτειο της δολοφονίας, αφού πέραν της πατρότητας της ιδέας, αυτή είχε αναλάβει και την δαπάνη της τιμητικής εκδήλωσης.

-Ξέρω καλά τις περιπλοκές μιας μετονομασίας, αφού έχω 20 χρόνια προϋστορίας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Μπορούσα να γνωρίζω και τις πολιτικές και τις τεχνικές παραμέτρους του εγχειρήματος. Δεν συμφώνησα να εισηγηθώ κάτι που δεν μπορούσα να υποστηρίξω σε πολλαπλά επίπεδα. Όσοι με γνωρίζουν, αντιλαμβάνονται ότι δεν θα το έκανα ποτέ.

-Στο πολιτικό επίπεδο πιστεύω ότι ο Μπακογιάννης έχει καταγραφεί ως συνώνυμος της εθνικής συμφιλίωσης, όπως και ο Παναγιούλης ως σύμβολο του αντιδικτατορικού αγώνα. Σε μία εποχή που όλα αυτά μοιάζουν σε πολλούς «ψιλά γράμματα» και στους δρόμους έφτασαν να αλωνίζουν ελεύθερα οι νοσταλγοί των ναζί, ενώ και ο δολοφόνος Κουφοντίνας έκανε αυτοψία στα ματωμένα ίχνη που ο ίδιος έσπειρε στους αθηναϊκούς δρόμους, η εμφατική ανάδειξη θετικών συμβόλων της πολύ σύγχρονης ιστορίας είναι επιτακτική.

-Γιατί στο μετρό, λοιπόν; Πιστεύω ότι σε μία σύγχρονη πόλη και μάλιστα με τις ευκολίες που παρέχουν σήμερα τα smartphones, οι ονομασίες των σταθμών μπορούν κάλλιστα να ιντριγκάρουν τον πολίτη και ιδανικά κάθε χρήστη που έχει κάτι να αποκομίσει από αυτές, χωρίς δογματική προσκόλληση στην αναφορά στον χώρο.

Προφανώς, κανείς δεν μπορεί να αγγίξει το «Σύνταγμα» ή το «Πανεπιστήμιο», όσο κι εάν για τον δεύτερο θα έβρισκα πιο ευρηματικό το «Αθηναϊκή Τριλογία». Όμως «Ευαγγελισμός»;

Εάν η χωρική ονομασία είναι η σημαντικότερη, γιατί όχι «Εθνική Πινακοθήκη» που αφορά και τους επισκέπτες της πόλης; Ας μην υπερβάλλουμε! «Botzaris» λέγεται η

παρισινή στάση που αποτίει φόρο τιμής στον Μάρκο Μπότσαρη κι εκεί πέφτει το μάτι κάθε Έλληνα που χτενίζει τον χάρτη του μετρό. Γιατί όχι, «Παύλος Μπακογιάννης» ως ένα νέο τοπωνύμιο; Άλλωστε, κανείς δεν ξεκινά για ένα νοσοκομείο, χωρίς να ξέρει την στάση που θα κατεβεί.

Σε κάθε περίπτωση, λυπούμαι που έγινα και ο ίδιος, άθελά μου, μέρος μιας συζήτησης που έβαλε στο «κάδρο» έναν σπουδαίο απόντα που θα πρέπει να συζητιέται μόνο ως σύμβολο της Ελλάδας που χρειαζόμαστε. Και λυπούμαι που αυτό συμβαίνει λίγες ημέρες πριν την 30η επέτειο της δολοφονίας του.